

## **De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander door Rodaan Al Galidi**

### **Flaptekst:**

*'Wie ben jij?' vroeg Soufian.*

*'Willem-Alexander Claus George Ferdinand. Maar noem mij Alexander.'*

*'Dat is een zin, geen naam,' zei Orlando.*

*'Zijn naam is Alexander en wij noemen hem Ali,' zei Soufian tegen Orlando. 'Maar effe serieus,' en hij draaide zich weer om naar de prins.*

*'Wie ben jij?'*

*Zijn hele leven had de prins het niet nodig gehad te liegen over wie hij was of zijn identiteit te verbergen.*

*'Ik ben de kroonprins van Nederland,' zei hij. Soufian en Orlando schoten in de lach. 'Maar...' vervolgde de prins. 'Waar ben ik?'*

**Een moderne schelmenroman voor jong en oud**

**Slapstick met een literair tintje**

**Verrassend, humoristisch**

**Over dromen en worden wie je bent.**

Op zoek naar een manier om te ontsnappen aan de opgelegde regels en protocollen van het koninklijk paleis komt de kroonprins terecht in de straten van Den Haag. Hij sluit een bijzondere vriendschap met Soufian, Orlando en Carmen Luisa, en ontdekt wie hij werkelijk is.

*De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander* is een boek voor avontuurlijke lezers die willen ontvluchten aan de dagelijkse ernst. Met zijn kenmerkende gevoel voor humor en licht filosofische toon daagt Rodaan Al Galidi hen uit de wereld vanuit een ander perspectief te bekijken.

### **Eerste zin:**

Kraaien landden op de bomen rond het koninklijk paleis en krasten luid.

### **Samenvatting**

Prins Willem-Alexander woont in een paleis, waar hij de hele dag in de gaten wordt gehouden. De Graaf draagt een dossier bij, waarin alles wordt bijgehouden over de prins, tot aan zijn achttiende. Bijvoorbeeld, toen de prins zichzelf niet meer in de hand had tijdens zijn verjaardag, en een tomaat gooide naar een journalist, kwam dit in het dossier van de Graaf te staan en werd de prins naar een kostschool in Wales gestuurd. De school in Wales vergeleek hij met een gevangenis, net als hoe hij het paleis wel eens had genoemd. Na een mislukte ontsnappingspoging uit de school, moest hij er toch aan geloven. Na een tijdje begint hij het er toch wel leuk te vinden, maar net als hij vrienden begint te maken, wordt hij teruggestuurd naar Nederland.

Terug in het paleis moest hij weer onder strikte regels in zijn gouden kooi leven. Hij miste de vrijheid. Tijdens de uren die hij spendeerde op zijn kamer, keek hij veel films en series over gevangenis en vluchtpogingen. In een van de films groef iemand een tunnel, zou dat iets voor hem zijn? Hij stal een bestekset uit de koninklijke keuken en begon met graven onder zijn bed. De tunnels kwamen iedere keer uit op een ander soort gevangenis.

Na drie tunnels te hebben gegraven, kwam hij uit op een container in het centrum van Den Haag. Bij de container stonden twee jongens, Soufian en Orlando, die hem Ali noemden. Ali werd gelijk verliefd op een vriendin van de jongens, Carmen Luisa. Soufian en Orlando dachten dat de prins daadwerkelijk in die container woonde en namen hem mee naar huis voor schone kleding en shoarma. Willem-Alexander vond tijdens zijn graaf tocht een kist met gouden munten en had er één meegenomen. Hij gaf de munt aan Soufian en hij en Orlando namen hem en het muntstuk mee naar een juwelier. De juwelier belde de politie en nam de munt in beslag.

Later geeft Willem-Alexander Soufian en Orlando het bestek waarmee hij de tunnel begon. De twee jongens gingen met het bestekset naar een andere juwelier, maar ook die schakelde de politie in. De twee jongens werden opgepakt en kwamen in de cel te zitten. De prins kon ze uiteindelijk bevrijden door duidelijk te maken dat hij ze het bestek had gegeven.

Willem-Alexander werkte in meerdere winkels in het centrum van Den Haag en werd uitbetaald in eten. In het paleis werd opgemerkt dat de prins niets at maar wel bleef aankomen. Toen hij de container uit kroop was daar een man op zoek naar eten. Willem-Alexander besloot hem te vragen zijn salaris op te eten, nadat hij gewerkt had.

Carmen Luisa had het gevoel dat ze gevangen zat op de straten van Den Haag, en wilde juist naar het paleis vluchten. De prins nam haar mee door de tunnel naar het paleis. Voor zijn achttiende verjaardag nodigde hij iedereen uit die hij had ontmoet op de straat. Het werd een groot feest. Maar was dit alles wel echt gebeurd, of was het maar een droom?

### **Personages**

Prins Willem-Alexander groeit op met een beeld van Nederland en bepaalde idealen over hoe het land in elkaar steekt, maar als hij via de tunnel naar buiten komt, ziet hij pas echt hoe Nederland is. Dan pas ziet hij wat hij als koning wil doen om het leven in Nederland nog beter te maken.

Soufian is een Marokkaanse jongen die samen met zijn beste vriend, Orlando, kassa's leegt en andere criminaliteiten pleegt. Toen hij stond te roken bij de container waar de prins uitkwam, richtte hij zijn (nep)pistool. Na de ontmoeting met de prins staat hij anders in het leven. Zijn geloof is heel belangrijk voor hem. Wanneer hij het moeilijk heeft, keert hij naar God voor advies en steun.

Orlando is een Surinaamse jongen wie, net als Soufian, anders in het leven komt te staan als hij Ali ontmoet. Hij had een grote afro waar hij veel spullen in stopte.

Carmen Luisa is het bloedmooie meisje waar de prins gelijk voor valt. Ook Soufian vindt haar leuk, maar zij hem niet. Carmen Luisa wilt graag naar het paleis, en wanneer de prins haar meeneemt, kijkt ze haar ogen uit. Ze is welkom om vaker te komen, maar besluit dit niet te doen, zodat die ene keer speciaal blijft.

### **Quotes**

*'Kunnen we dat niet omdraaien? Dat een meisje de prins zoent, zodat hij in slaap valt om nooit meer wakker te worden met al die regels en beveiligers...'* Bladzijde 16

Als je erover nadenkt, heeft de prins hier een punt. Het cliché is dat de jongen (de prins) het meisje (de prinses) zoent en redt van een of andere boosaardige tovenaars. Waarom kan dat

niet worden omgedraaid? Waarom zou het meisje de jongen niet kunnen redden? Ook wordt hier duidelijk hoe wanhopig de prins is, hij wil gewoon meer vrijheid.

*'Nederland is een vrij koninkrijk, dacht hij ondertussen, maar in elke richting die ik graaf, kom ik terecht tussen dikke muren. Zal ik me dan toch moeten neerleggen bij mijn lot in die luxueuze gevangenis?' Bladzijde 37*

Dit citaat toont aan dat de prins het gevoel had dat hij opgesloten zat in een soort gevangenis en zich door het boek heen hieruit probeert los te wringen. Hij begint de hoop op te geven.

*'Luister Ali, je woont in een container. Daar is geen discriminatie, geen 'kijk uit', geen 'pas op', geen 'sorry meneer, sorry mevrouw'. Daar zijn alleen maar kippenbotten, lege melkpakken, gescheurde kleren, luiers, sokken met gaten, ratten, muizen, muggen. Al die dingen zijn vredig. Daarom is het leven in een container makkelijk. Geloof me, broer Ali, als die containers niet elke keer geleegd zouden worden, dan zouden veel mensen erin gaan wonen. Afval op je gegooid krijgen is beter dan rare woorden naar je toegesmeten, of ophalende neuzen en misgunnende blikken. Afval kun je wegdouchen, maar die chagrijnigheid...' Bladzijde 54*

Bij dit citaat is goed te zien hoe de dichter in Al Galidi in dit boek naar voren komt. Hij vertelt over de slechte dingen in de wereld met voorbeelden die vaker als smerig gezien worden, dan als iets moois. Toch weet hij de container aantrekkelijk te maken terwijl je in het echte leven daar alleen je bananenschil en lege yoghurtbakje in gooit.

*'Daar in al die kantoren denken ze aan de toekomst. Hier, op straat denkt de toekomst aan ons. Dat vind ik prettiger.' Nadenken over de toekomst is niet zo slecht,' zei de prins. 'Je loopt in deze straat, omdat iemand vroeger aan jou dacht.' 'Nee joh. Hij dacht aan de file. Ach Ali, soms denk jij net als de Hollanders. Niet doen, man. Dan krijg je hoofdpijn of een burn-out.' Bladzijde 108*

De schrijfstijl van Al Galidi wordt goed weergegeven in dit citaat. De zinnen zijn opgebouwd uit duidelijke en makkelijke woorden met een poëtische kijk op het leven en een humoristische twist.

*'Hoe kun je een volk regeren dat zelfs zeurt als er niets meer is om over te zeuren.' Bladzijde 111*

Dit citaat is heel herkenbaar. Hoe vaak blijven we wel niet doorzeuren over dingen als je alles hebt wat je nodig hebt? Er zijn zoveel mensen die mislopen aan de basisbehoeften, maar wij lopen te zeuren als er ook maar een spatje regen valt.

*'Onmogelijk dat alles zo oplost en weggaat. Dat kan niet. Alles wat zo echt is kan niet verdwijnen als een droom.' fluisterde de prins ongelovig. Bladzijde 151*

Dit geeft weer dat wij als lezer net zoveel weten als de hoofdpersoon, oftewel Willem-Alexander. Er wordt in dit boek gebruik gemaakt van een personale vertelinstantie.

### **Thematiek**

Wij denken dat de thematiek van het boek *vrijheid* is, omdat de prins van het begin tot het einde wilt leven als een gewone jongen. Hij graaft een tunnel om zijn verantwoordelijkheden te ontlopen, zo ontdekt hij ook hoe het voelt om vrij te zijn. In ons boek komt vrijheid dan ook vaak terug en elk motief uit ons boek leidt weer terug naar het punt van vrijheid. De gevangenschap: jezelf daaruit proberen los te wringen oftewel een weg naar vrijheid zoeken. De tunnel en de container waren zijn uitwegen naar vrijheid. Daarom is de thematiek van ons boek vrijheid.

### **Motieven**

Tunnel: De tunnel staat voor de weg naar de vrijheid. De prins ervaart een soort tunnelvisie, alles wat hij wil, is vrijheid. Telkens wanneer hij van 'wereld naar wereld' gaat, komt hij door de tunnel.

Container: Het verhaal leidt steeds terug naar de container. Het is een soort poort tussen de twee werelden, het paleis en de straten van Den Haag. Daarnaast is het ook een soort afspreekplek waar hij steeds weer zijn vrienden tegenkomt.

Gevangenschap: Het gevoel van gevangenschap komt meerdere malen voor, Willem-Alexander heeft het gevoel dat hij vastzit in een luxe gevangenis, Soufian en Orlando komen letterlijk in de gevangenis terecht, de school in Wales voelde als een gevangenis. Ook heeft Carmen Luisa juist het gevoel dat ze gevangen zat op de straten van Den Haag. De moeder van Soufian kon niet naar Marrakesh vanwege geldproblemen, zij zat gevangen in Nederland.

Vrijheid: In ons boek komt vrijheid op veel manieren terug: de prins die zich als een gewone jongen wilt voelen, maar bijvoorbeeld ook alle belangrijke motieven van gevangenschap tot aan de container en tunnel leiden allemaal op hun eigen manier tot het grote idee, je eigen vrijheid.

Dossiermap: De map die de Graaf bijhoudt tijdens het minderjarige leven van de prins. Door het hele boek komt de Graaf weer tevoorschijn met deze map en hij lijkt alsmaar dikker te worden. Op zijn achttiende verjaardag is hij blij die map nooit meer te hoeven zien.

### **Motto is niet aanwezig**

### **Opdracht**

Voor Jacob,

*De dood nam je aanwezigheid en liet je bestaan achter in alle harten.*

### **Trivia over de auteur:**

Rodaan Al Galidi is een Iraakse schrijver en heet eigenlijk Rodhan Al Khalidi. Hij kwam in 1998 naar Nederland en werd geboren in 1971. Geboortedata wordt in Irak niet geregistreerd, maar hij is ongeveer 51 jaar. Al Galidi schrijft voornamelijk fictie, non-fictie en gedichten. Hij schreef zo'n 12 prozateksten, 9 poëzie stukken, bijna 30 boeken en werd voor meerdere onderscheidingen genomineerd. Zo won hij de *El Hizjra-Literatuurprijs* in 2000 voor een gedicht uit 'Groen', de *Essayprijs van de Phenix Foundation* in 2001, de *Literatuurprijs van de Europese Unie* in 2011 voor 'De autist en de postduif' en samen met illustrator Geertje Aalders won hij de *Jenny Smelink-IBBY-prijs* in 2018 voor hun boek 'Arabische Sprookjes'. Eén van zijn bekendste boeken is 'Hoe ik talent voor het leven kreeg' en deze werd verkozen tot *DWDD Boek van de maand* in januari 2016.

‘Ook al wint hij prijzen met zijn Nederlandstalige boeken, was hij al twee keer Zwarte Piet en is hij gek op fietsen, toch is hij voor zijn inburgeringstoets gezakt,’ *Heleen van Lier, Het Parool 2011.*

Al Galidi behaalde net na het winnen van de *Literatuurprijs van de Europese Unie* voor ‘De autist en de postduif’ onvoldoende punten om te slagen voor zijn verkorte inburgeringstoets. Ook had hij veel kritiek over de vragen die gesteld werden tijdens deze toets, dit staat beschreven in het stuk van Heleen van Lier.

### ***Titelverklaring:***

De titel *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander* past heel goed bij het verhaal omdat dit letterlijk is wat is beschreven. Rodaan Al Galidi schrijft over een publiek persoon, prins Willem-Alexander, zijn geheime belevenissen waar niemand vandaag de dag vanaf weet.

### ***Structuur en perspectief***

#### ***Perspectief:***

Het perspectief waaruit *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander* verteld wordt is het personaal perspectief.

Een voorbeeld hiervan is:

*‘Een paar seconden overviel hem een nog groter gevoel van opluchting. Hij was geen prins meer.’*

#### ***Structuur:***

Het boek *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander* heeft een proloog en 28 hoofdstukken. De hoofdstukken van het boek worden aangegeven met cijfers, de proloog wordt aangegeven met drie sterretjes. Er wordt in ons boek geen gebruik gemaakt van meerdere delen.

### ***Decor***

***Plaats/ruimte:*** Het boek *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander* speelt zich vooral af in het paleis en het centrum van Den Haag, maar bijvoorbeeld ook in de tunnel waar hij zijn weg naar vrijheid probeert te vinden en de rotishop van Jandina, Orlando's moeder.

***Tijd:*** Alle gebeurtenissen in het boek spelen zich in chronologische volgorde af. Het boek speelt zich af in 1987 tot aan de achttiende verjaardag van de prins. Er wordt in het boek niet gebruik gemaakt van flashbacks of flashforwards.

### ***Schrijfstijl Al Galidi (2)***

Wat opvallend is aan de schrijfstijl van Rodaan Al Galidi is dat je in zijn boek terugziet dat hij ook dichter is. Hij gebruikt veel metaforen en vergelijkingen en schrijft beeldend. Zijn schrijfstijl is vrij eenvoudig en makkelijk te begrijpen, omdat hij gebruik maakt van dialogen, korte hoofdstukken en niet al te moeilijke woorden.

Het boek *De onbekende gebeurtenissen van prins Willem-Alexander* bevat geen moeilijk taalgebruik, waardoor je snel het boek uit kan hebben. Ook zijn de hoofdstukken maar een paar bladzijden lang waardoor het makkelijk wegleeft.

**Een quote die de gebruikte schrijfstijl van Al Galidi laat zien:**

*Luister Ali, je woont in een container. Daar is geen discriminatie, geen 'kijk uit', geen 'pas op', geen 'sorry meneer, sorry mevrouw'. Daar zijn alleen maar kippenbotten, lege melkpakken, gescheurde kleren, luiers, sokken met gaten, ratten, muizen, muggen. Al die dingen zijn vredig. Daarom is het leven in een container makkelijk. Geloof me, broer Ali, als die containers niet elke keer geleegd zouden worden, dan zouden veel mensen erin gaan wonen. Afval op je gegooid krijgen is beter dan rare woorden naar je toegesmeten, of ophalende neuzen en misgunnende blikken. Afval kun je wegdouchen, maar die chagrijnigheid...' Bladzijde 54*

**Slotzin:**

*Hij keek naar de meeuwen in de lucht, die boven hun hoofd rondjes cirkelden en krijsten, en gooide de wekker in de container.*

*'Naar de zee?' vroeg ze.*

*'Naar zee,' zei hij.*

**Beoordeling**

*Femke:* Ik vond *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander* een mooi en interessant boek. Het was een boek wat me als persoon erg aan het denken heeft gezet over hoe ik in het leven sta. Het heeft me laten nadenken over dat met zelfs weinig je ver kunt komen in het leven. Dat ik daarover na ging denken komt door Soufian en Orlando, ze komen allebei niet van rijke afkomst en nemen genoeg met wat ze hebben. Ik vond het vooral een mooi boek, omdat het in mijn ogen ging over een jongen die te veel verantwoordelijk op zich geschoven krijgt en daaruit probeer te ontsnappen. Ikzelf kan me daarin vinden, ik neem te veel verantwoordelijkheid op me en zou op bepaalde moment daaruit willen ontsnappen. Mijn favoriete citaat uit het boek is dan ook; *'Geen vogel in een kooi denkt aan de kogel van een jager, die buiten de kooi op hem wacht, maar aan de eindeloze hemel.'* Het past ook goed bij het boek, de prins wil vrijheid, maar realiseert zich eerst niet dat er buiten zijn 'kooi' ook vervelende dingen kunnen gebeuren.

*Emma:* Om eerlijk te zijn had ik niet zulke hoge verwachtingen van dit boek. Ik dacht dat ik het een heel langdradig en saai verhaal zou vinden, maar het heeft me erg positief verrast! Het verhaal laat zien hoe alleen en opgesloten iemand zich kan voelen. Niet alleen als prins of prinses, maar iedereen. En hoe graag je uit die kooi zou willen stappen, maar daar soms de kracht niet voor hebt. Sommigen zullen zich hierin herkennen, anderen bekijken het eens vanuit het perspectief van degene die dat zo voelen. Er staan zoveel levenslessen beschreven in dit boek, en ik denk dat we daar allemaal wel iets van kunnen leren. Eén van de mooiste uitspraken uit dit boek vond ik *'Hoe kun je een volk regeren dat zelfs zeurt als er niets meer is om over te zeuren.'* Hoe vaak wij wel niet lopen te zeuren om dingen, terwijl we het helemaal niet zo slecht hebben.

**Recensies**

*"Thuis zijn en vrij zijn: het zijn de thema's die het werk van de uit Irak afkomstige Rodaan Al Galidi (1971) en sinds 1998 in Nederland wonende auteur kenmerken. Dat was al te zien in zijn debuutroman, de bestseller Hoe ik talent voor het leven kreeg en in 'het vervolg' daarop de roman Holland. Het geldt ook voor 'de nieuwste Rodaan', De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander. In al zijn romans is het juist het onverwachte perspectief dat de*

*auteur kiest waardoor je aan het denken wordt gezet, waardoor je op een andere manier tegen de dingen aankijkt. Dat doet hij altijd in een soepel geschreven verhaal met prachtige taal, een vleug humor en mooie observaties. Hij gebruikt tegenstellingen om uit te vergroten en daardoor zaken scherp te krijgen.”*

Recensie van Jan Stoel over De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander | Hbban.nl

*Zo kennen we hem weer. Met zijn vrolijk-kritische kijk op Nederland schreef ex-asielzoeker Rodaan Al Galidi dit keer een schelmenroman over een jonge Willem-Alexander.*

- Ally Smid

### Vragen, overhoor jezelf

1. Waar ontmoeten Willem-Alexander, Soufian en Orlando elkaar voor het eerst?
  - a. Bij de rotishop
  - b. In de tunnel
  - c. **Bij de container**
  - d. Op de school in Wales
2. Waar gaat Willem-Alexander werken?
  - a. **In de rotishop**
  - b. Op het paleis
  - c. Als vuilnisman
  - d. Bij een Chinees restaurant
3. Is de volgende bewering juist of onjuist?: Prins Willem-Alexander geeft een bestekset aan Orlando en Soufian
  - a. **Juist**
  - b. Onjuist
4. Waardoor komt Willem-Alexander op het idee om een tunnel te graven?
  - a. Door zijn moeder
  - b. **Door een film**
  - c. Door een boek
  - d. Door de tuinman
5. Wat gooide prins Willem-Alexander naar de journalist?
  - a. Een mes
  - b. Een voetbal
  - c. **Een tomaat**
  - d. Een boek

### Bronnen:

- Wikipedia: [https://nl.wikipedia.org/wiki/Rodaan\\_Al\\_Galidi#Prijzen, nominaties en bijzonderheden](https://nl.wikipedia.org/wiki/Rodaan_Al_Galidi#Prijzen,_nominaties_en_bijzonderheden)
- Het Parool: <https://www.parool.nl/nieuws/nederlandse-schrijver-zakt-voor-inburgeringstoets~b60b495e/>
- Goodreads: [https://www.goodreads.com/author/list/2986385.Rodaan\\_Al\\_Galidi](https://www.goodreads.com/author/list/2986385.Rodaan_Al_Galidi)

- Bol.com: <https://www.bol.com/nl/nl/c/boeken-rodaan-al-galidi/2646944+8299/>
- Hebban: <https://www.hebban.nl/auteur/rodaan-al-galidi#filter=language:nl>
- Rodaan Al Galidi's website: <https://www.rodaanalgalidi.com/rodaan-al-galidi/>